

Susse og hendes Ven, der efterhaanden havde arbejdet sig gennem Trængslen ved Døren, fik nu trykket sig et Par Siddepladser til paa en af Sidebænkene langs med Væggen. De havde undervejs opdaget flere af deres Bekendte. Ikke langt fra dem sad Jørgen Berg og Fru Maja. Noget længere tilbage saaes Karl Mays lodne Pudelhundehoved med Hagen hvilende paa Stokkeknappen, og ved Siden af ham hans Skygge, Lejf Knudsen, med Skitsebog og Blyant. I Lejfs Barneansigt lyste et Smil, som om han just fik Ideen til en onskabsfuld Karikatur af „Vandrepræsten“.

Mads Vestrup gjorde nu heller ikke nogen imponerende Figur og skuffede straks dem, der var kommen med Forventning om at se et Monstrum af eventyrligt Udseende. Som altid, naar han befandt sig ene mellem lutter Købstadboere, følte han sig som lukket inde i et Rovdyrbur og blev forsagt. Der var desuden ingen Talerstol, der kunde tjene ham til Dækning. Paa den lave Forhøjning stod blot et Bord.

Han begyndte med at fortælle en lille Historie. Det var om en ung Mand, der af Letsindighed blev Forbryder og efter en Række gruelige Misgerninger tilsidst maatte lade sit Liv paa Galgebakken udenfor sin Fødeby, hvor hans gamle Mor endnu levede. Den Morgen, Henrettelsen fandt Sted, var mange hundrede Mennesker fra Omegnen strømmede til af Nysgerrighed. De stod omkring Skafottet som en bred Mur, da det uhyggelige Optog nærmede sig: Først Politimesteren og Præsten, saa Bøddelen med hvide Handsker paa, saa Rakkerknægtene og tilsidst den bagbundne og barhovedede Forbryder mellem to Sluttere. Efter Dødsdommens Oplæsning spurgte Politimesteren ham, om han havde noget Ønske, som endnu kunde opfyldes, og han bad da, om han maatte se sin Mor endnu en Gang. Den gamle Kone blev hentet og ført frem for Sønnen, og en Tid stod de stumme overfor hinanden. Men saa gik den bagbundne Mand tættere ind til sin Mor og bøjede sit kridhvide Ansigt ned imod hende. Det tog sig for Mængden ud, som om han vilde kysse hende; men i Stedet for bed han hendes Næse af. Og da han havde spyttet den blodige Klump fra sig, raabte han ned over hende: „Det er min